

דף נה.

עין משפט א.

או"ח סימן ע סעיף ג.

ג. בזמן הזה הכונס את הבתולה קורא קריאת שמע^ה שגם שאר בני אדם אינם מכוונים כראוי.

הגה: ועיין בסי' צ"ט אם שיכור קורא ק"ש.

עין משפט ב.ג.

או"ח סימן תסח סעיף ה.

ה. אפי' במקום שנהגו לעשות לא יתחיל תחילת מלאכה ביום י"ד^י, אע"פ שיכול לגומרה קודם חצות.

אלא בג' אומניות בלבד מותר להתחיל בהם במקום שנהגו לעשות והם הספרים והכובסים והחייטים, אבל שאר אומנות אם התחיל בהם לפני י"ד עושה ביום י"ד והוא שיגמור עד חצות.

הגה: ויש אומרים דבג' אומניות אלו של חייטים ספרים וכובסין, אפי' במקום שלא עושין מלאכה גם לפני חצות, הם מותרים^ז.

ואם התחיל מבעוד יום^ח בשאר אומנות והוא צורך המועד עושין עד חצות וכך נוהגין.

ה. ואם אינו קורא נראה כיוהרא, וכן חייב בתפלה ותפילין.

ו. מרמב"ם פ"ח מיו"ט הלכה י"ט. אבל הטור בשם הרא"ש דעתם דאפי' במקום שנהגו שלא לעשות מלאכה כל היום אם התחיל מאתמול והיא לצורך המועד יכול לגומרה בערב פסח עד חצות, וזהו מש"כ הרמ"א אח"כ ויש מקילין.

ז. ובג' אומניות אלו מצאנו קולא בחוה"מ מגמ' פסחים נ"ה ע"ב ועיין ברש"י שם.

ח. היינו לפני הנץ החמה שהוא שעת היתר. מ"ב אות ל"ו. וכה"ח אות ע"ט.

דף נה:

עין משפט א.

או"ח סימן תסח פעיף ו

ו. מושיבין שובכים לתרנגולים ביום י"ד בניסן דהיינו לתקן לתרנגולים מקום שיעמדו שם.

עין משפט ב.

או"ח סימן תסח פעיף ז ח

ז. מושיבין תרנגולין על הביצים ט כדי שלא יפסדו, וכן גורפין הזבל מתחת רגלי הבהמה.

עין משפט ג.

או"ח סימן תסח פעיף ח

עין בסעיף הקודם

עין משפט ד.ה.

או"ח סימן תקלו פעיף ד

ה. ד. אין מושיבין תרנגולת על הביצים לגדל אפרוחים י, אבל אם הושיבה קודם המועד וברחה מעליהם יכול להחזירה כ בתוך ג' ימים לבריחתה.

הגה: אבל אסור להושיב אחרת ל אפי' מתה הראשונה גם בתוך ג' ימים.

ט. ויבצואת ר"י החסיד אות ס"ז כתב דלא יושיב האדם תרנגולת על הביצים לגדל אפרוחים. כה"ח אות פ"ו.

ו. ואמר המהרח"ו שאין טוב לאדם לגדל בביתו תורים ובני יונה לפי שהבית שיגדלו בה או ימותו בניו או לא יהיה לו זרע ח"ו. כה"ח אות פ"ז.

י. שהוא טורח שאין בו צורך המועד, וגם אינו דבר האבד. ובשם ר"י החסיד אין לאדם להושיב תרנגולים על הביצים ולא לגדל בבית תורים ובני יונה. כה"ח אות י"ב.

כ. דאם לא כן הביצים הולכים לאיבוד, מ"מ אחר ג' ימים יש טירחא להחזירה.

ל. דיש בזה טירחא יותר. ב"י, ומ"ב אות י"א.

עין משפט וז.

או"ח סימן תסח פעיף ט

מ. ח. הזבל שבחצר לא יוציאנו אלא יסלקנו לצדדים, ואם נתרבה יוציאנו לאשפה ^מ.

או"ח סימן תקלה פעיף ג

ג. הזבל שבחצר אסור להוציאו אלא מסלקנו לצדדים ^י, אבל אם נתרבה עד שהחצר נהיית כרפת מותר להוציאו לאשפה.

עין משפט וז.

או"ח סימן תסח פעיף י

י. ט. מוליכין ומביאין כלים מבית האומן כל היום, אע"פ שאינם לצורך המועד.

הגה: ונהגו שלא להקיז דם בשום ערב יו"ט ^ס, ואין לשנות.

עין משפט ט.י.

או"ח סימן תקלד פעיף ג

ג. ד. מביאין מבית האומן בחוה"מ כלים שהם לצורך המועד ^ע, ואם אין לאומן מה לאכול נותן לו שכרו ומניחן אצלו או בבית סמוך אבל לא יביאם מאצלו אלא בצנעה ^פ.

מ. מברייתא פסחים נ"ה.

נ. ואם בא עכו"ם והוציאו אין בכך איסור, דליכא טירחא בכך.

ס. והטעם משום דבערב שבועות הוא יום סכנה משום שבו יצא זיקא לעולם ששמו טבוח ואם לא היו ישראל מקבלים התורה היה טובח אותם, וגזרו חז"ל בכל ערב יו"ט שלא להקיז דם משום ערב שבועות כמו שאמרו בגמ' שבת קכ"ט ע"ב. לבוש. ועיין בכה"ח אות ק"א כוונת הטבילה בערב יו"ט.

ע. אבל שלא לצורך המועד אין מביאין שמא יאמרו תיקנם בחוה"מ, ואפי' אותם שנגמרה מלאכתן לפני המועד. ועיין בכה"ח אות כ"ג.

פ. ואם א"א בצינעה עושה בפרהסיא. כה"ח אות כ"ח.